

- existují jasná a přesná pravidla umožňující stanovit, u kterých jednání a opomenutí může dojít k souběhu stíhání a sankcí, jakož i ke koordinaci mezi jednotlivými orgány, že byl průběh obou řízení dostatečně koordinován a řízení byla vedena v blízké vzájemné časové návaznosti a sankce případně uložená v rámci řízení, které proběhlo dříve, byla zohledněna při posuzování druhé sankce, takže výsledná zátěž pro dotčené osoby daná takovým souběhem se omezuje na to, co je nezbytně nutné, a souhrn uložených sankcí odpovídá závažnosti spáchaného protiprávního jednání.

(¹) Úř. věst. C 401, 4.10.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. března 2023 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal – Irsko) – Výkon dvou evropských zatýkacích rozkazů vydaných na LU (C-514/21), PH (C-515/21)

[Spojené věci C-514/21 a C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Zrušení podmíněného odkladu) a další]

(„Řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Postup předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Důvody, pro které je možné výkon odmítnout – Článek 4a odst. 1 – Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody – Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ – Rozsah – První podmíněné odsouzení – Druhé odsouzení – Nepřítomnost dotyčné osoby na soudním jednání – Zrušení podmíněného odkladu výkonu trestu – Právo na obhajobu – Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – Článek 6 – Listina základních práv Evropské unie – Články 47 a 48 – Porušení – Důsledky“)

(2023/C 173/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

za přítomnosti: Minister for Justice and Equality

Výrok

- 1) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve světle článku 47 a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

pokud je podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody zrušen v důsledku nového odsouzení v trestním řízení a za účelem výkonu tohoto trestu je vydán evropský zatýkací rozkaz, toto odsouzení v trestním řízení, o kterém bylo rozhodnuto v nepřítomnosti dané osoby, představuje „rozhodnutí“ ve smyslu tohoto ustanovení. Tak tomu není v případě rozhodnutí, kterým je zrušen podmíněný odklad výkonu uvedeného trestu.

- 2) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299,

musí být vykládán v tom smyslu, že

vykonávajícímu justičnímu orgánu umožňuje odmítnout předání vyžádané osoby do vystavujícího členského státu, je-li patrné, že se jednání, které vedlo k druhému odsouzení této osoby v trestním řízení, jež bylo rozhodující pro vydání evropského zatýkacího rozkazu, konalo v nepřítomnosti, ledaže evropský zatýkací rozkaz obsahuje v souvislosti s uvedeným jednáním některý z údajů stanovených v písm. a) až d) tohoto ustanovení.

- 3) Rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve světle článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládáno v tom smyslu, že

brání tomu, aby vykonávající justiční orgán odmítl předat vyžádanou osobu do vystavujícího členského státu z důvodu, že se jednání, ve kterém byl zrušen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody, za jehož účelem byl evropský zatýkací rozkaz vydán, konalo v nepřítomnosti, nebo podmínil předání této osoby poskytnutím záruky, že tato osoba bude moci mít v tomto členském státě nárok na obnovu řízení nebo odvolání, umožňující přezkoumat takové rozhodnutí o zrušení nebo druhé odsouzení v trestním řízení, o kterém bylo rozhodnuto v nepřítomnosti a je rozhodující pro vydání tohoto zatýkacího rozkazu.

(¹) Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu – Česká republika) – QT v. 02 Czech Republic a.s.

(Věc C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

(„Řízení o předběžné otázce – Nezávislí obchodní zástupci – Směrnice 86/653/EHS – Článek 17 odst. 2 písm. a) – Zánik smlouvy o obchodním zastoupení – Nárok obchodního zástupce na odškodnění – Podmínky poskytnutí – Spravedlivé odškodnění – Posouzení – Pojem ‚provize, o které obchodní zástupce přichází‘ – Provize z budoucích obchodů – Noví zákazníci, které přivedl obchodní zástupce – Stávající zákazníci, s nimiž obchodní zástupce podstatně zvýšil objem obchodu – Jednorázové provize“)

(2023/C 173/07)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: QT

Žalovaná: 02 Czech Republic a.s.

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců

musí být vykládán v tom smyslu, že

při určování výše odškodnění upraveného v čl. 17 odst. 2 této směrnice je nutno zohlednit provize, které by obchodní zástupce získal v případě hypotetického trvání smlouvy o obchodním zastoupení z obchodů, které by – poté, co tato smlouva o obchodním zastoupení zanikla – byly uzavřeny s novými zákazníky, jež zmocniteli přivedl před zánikem smlouvy, nebo se zákazníky, s nimiž před jejím zánikem podstatně zvýšil objem obchodu.

- 2) Článek 17 odst. 2 písm. a) směrnice 86/653

musí být vykládán v tom smyslu, že

provize, o které obchodní zástupce přichází a které vyplývají z obchodů, které po zániku smlouvy o obchodním zastoupení uskutečnil zmocnitel s novými zákazníky, jež zmocniteli přivedl obchodní zástupce před tímto zánikem, nebo se zákazníky, s nimiž obchodní zástupce před zánikem této smlouvy podstatně zvýšil objem obchodu, nejsou v důsledku výplat jednorázových provizí z výpočtu výše odškodnění podle tohoto čl. 17 odst. 2 vyloučeny, jestliže tyto provize odpovídají paušální odměně za každou novou smlouvu uzavřenou prostřednictvím obchodního zástupce s novými nebo stávajícími zákazníky zmocnitele.

(¹) Úř. věst. C 481, 29.11.2021.